

[Startsida](#)

[Kontakt](#)

[Predikoarkiv](#)

Jesus är uppstånden

Matt 28:1-8

Ibland nås vi av nyheter som är väldigt omskakande. För er som var hemma i Sverige när nyheten om flodvågskatastrofen kom måste det ha varit en märklig känsla. Vår hjärna försöker bearbeta nyheten och vi tänker på vad detta innebär. Många undrade säkert om någon de kände hade omkommit. När stora nyheter når oss är det ibland svårt att förstå deras omfattning, och också vad de kommer att innebära för oss. Det kan även gälla glada nyheter. Om det ringer hemma hos dig och du svarar, och du i andra änden hör en röst som säger: 'Grattis, du har vunnit 10 milj kronor', så skulle du förmodligen vara tvungen att tänka några sekunder innan du kunde jubla. Först kanske vi tänker, 'är det verkligen sant', eller, 'har jag verkligen spelat på Lotto'. Vi vill inte skrika ut vår glädje för att sedan inse att någon drev med oss. Det är inte heller lätt att acceptera en sanning som går på tvärs med vad vi förväntat oss.

I dagens text får Maria Magdalena och den andra Maria vara med om två sådana omskakande upplevelser. Först får de, helt oväntat, se en ängel stiga ned från himlen och *"hans utseende var som blixten, och hans kläder var vita som snö"*. Sedan får de höra märkliga nyheter som går på tvärs med vad de förväntat sig: *"[Jesus] är inte här. Han har uppstått, så som han har sagt."* Ängeln får dock börja med att säga: *"Var inte förskräckt!"*, och det är inte enda gången en ängel som sänds till troende människor börjar samtalet på det sättet. Ni kanske minns hur Johannes Döparens far, Sakarias, fick reda på att hans fru Elisabeth skulle föda en son, en son som skulle bereda vägen för Herren Jesus. När Sakarias gjorde tjänst i templet visade sig en Herrens ängel för honom, men *"Sakarias blev förskräckt vid denna syn, och fruktan kom över honom,* skriver evangelisten Lukas. Därför säger ängeln: *'Frukta inte, Sakarias'* (Luk 1:12-13). Det är likadant när ängeln Gabriel sänds till Jesu mor Maria för att meddela att hon ska föda världens frälsare – hon blir förskräckt, och ängeln får lugna henne med orden, *"Frukta inte, Maria"* (Luk 1:29-30). Varför blir de troende i Bibeln rädda när de får se en ängel? Ja, det är egentligen inte så konstigt att man blir rädd om man plötsligt får se en ängel som den beskrivs i dagens text. Det är inte en sådan där bokmärkesängel som en del barn samlade på när jag var liten. Ni kanske har sett dem: små runda barnansikten, rosiga kinder, knubbiga kroppar och små gulliga vingar. Istället är det här fråga om en mäktig Guds budbärare som med lätthet rullar undan den sten som var så stor att kvinnorna hade oroat sig över hur de skulle kunna få bort den från gravens öppning. Dessutom visar människornas förskräckelse på en hälsosam respekt för Herren Gud, som är den som, vid vissa tillfällen, sänder änglar för att kommunicera med de troende. Vi ska också ha respekt för Gud. Vi ska ta hans ord på allvar, och lyssna till det med ödmjuka hjärtan, men änglarnas uppmaning gäller också oss, och alldeles särskilt när vi tänker på påskens budskap – Var inte förskräckt!

Maria Magdalena och den andra Maria är inte de enda som är förskräckta vid den här tidpunkten. Lärjungarna var också mycket förskräckta, men inte för att de sett en ängel, utan för att de var rädda för dem som dödat Jesus. Trots att Jesus undervisat dem i flera år om att hans rike inte är av denna världen, och att han inte kom för att upprätta det jordiska riket Israel, verkar det som om lärjungarna fortfarande inte förstätt så sent som på Påskdagens morgon. När Jesus ger upp andan och dör på Långfredagen verkar inte lärjungarna förstå att detta är del av Guds plan. Det som ser ut som det slutgiltiga nederlaget för Jesus är ju i själva verket hans slutgiltiga seger. På korset besegrar Jesus döden och djävulen. Och trots att Jesus enträget undervisat sina lärjungar om att han måste dö och sedan uppstå, så sent som under nattvardens instiftelse på Skärtorsdagen, så är det inga trosvissa och glada lärjungar Jesus möter när han uppenbarar sig för dem. Trots att lärjungarna fått höra flera vittnesmål från människor som sett den uppståndne frälsaren så tror de inte. Istället är de rädda. Det är minsann inte bara Tomas som måste få se med egna ögon innan han tror. När Jesus så uppenbarar sig för lärjungarna är det en rädd och förskräckt grupp han möter, elva män som gömt sig bakom låsta dörrar. Vad är Jesu uppmaning till dem tror ni? Var inte förskräckt!

Även vi blir förskräckta ibland. Det kan vara något så enkelt som en oväntad räkning som dimper ner i brevlådan och förstör vår noggrant uträknade månadsbudget. Det kan vara ett besked om en sjukdom, som antingen drabbat oss själva eller någon som står oss nära. Det kan vara en stor katastrof som påminner oss om livets skörhet och vår egen dödlighet. Vad det än är som skakar om oss och gör oss oroliga så är Påskens budskap förlösande. När Jesus övervann synden och döden på korset så vann han också frid åt oss. Vi behöver inte oroa oss. Vi kan lägga våra bekymmer i hans hand. Han har lovat att hjälpa oss och stötta oss. När Jesus har uppstått finns nu ingen fördömelse för dem som är i honom. Även om livet ibland bjuder på obehagliga överraskningar finns det inget som ligger utanför Jesu kontroll. Vi vet inte så mycket om hur vår väg mot himmelriket kommer att bli. Men tvärtom vad dikten säger är det inte vägen som är målet. Huvudsaken är att vi vet vart vi är på väg. Därför behöver inte heller vi vara förskräckta.

För Maria från Magdala och Maria som var Jakobs mor var det logiskt att söka efter Jesus i graven, trots det visar det sig att de söker Jesus på fel ställe. De visste att han hade dött och nu skulle de ta hand om hans kropp genom att smörja den med välluktande oljor. Judarna på den här tiden praktiserade inte den egyptiska traditionen att via balsamering bevara kroppen från förruttelse, utan kvinnornas beslut att smörja Jesu kropp var en enkel kärlekshandling. De förväntade sig en död kropp, men fann en tom grav. Ängeln förklarade att de sökte Jesus på fel plats: *"Han är inte här. Han har uppstått"*. Och i Lukas evangelium står det att ängeln sa: *"Varför söker ni den levande bland de döda?"* Vi har inte Jesu grav bevarad bland oss, även om det finns de som har olika förslag på var den kan ha legat. Men att vi inte kan vallfärda till Jesu klippgrav är ingen förlust utan tvärtom bra. Det är ju också till oss som ängeln talar när den säger: *"Varför söker ni den levande bland de döda?"*

Det är vanligt att människor som borde veta bättre söker Jesus på fel ställe. Trots att vi idag har hela det Nya Testamentet som berättar för oss om Jesu liv, död och uppståndelse förekommer det projekt där man via andra källor vill hitta fram till vad man kallar den historiske Jesus. Eftersom vi inte har några andra skrivna källor som på ett detaljerat sätt berättar om Jesus, låter dessa människor sitt eget förnuft och sina egna känslor bli källan till kunskap om Jesus Kristus. Man går igenom evangelierna och stryker under de berättelser man tror är sanna, och stryker över de man inte tror stämmer. På så sätt framställer man en annan Jesus Kristus än den som Bibeln vittnar om. Men de som gör så söker Jesus på fel ställe. De söker honom i sina egna uppfattningar om vad som är möjligt, troligt och sannolikt. Vår frälsare är större än vi kan föreställa oss, godare än vi kan hoppas, mäktigare än vad vi tror.

Ibland kanske vi också söker Jesus på fel ställe. Det är vanligt att höra någon säga: "Jag behöver inte kyrkan eller Bibeln. När jag promenerar i skogen ser jag Guds godhet och makt. När jag ser ut över havet inser jag att det finns en allsmäktig skapare." Det är naturligtvis sant att vi i naturen kan se Guds skaparhand, även Bibeln vittnar om det vi ibland kallar den allmänna Gudsuppenbarelsen. I psaltaren står det: *Himlarna vittnar om Guds härlighet, himlavalvet förkunnar hans händers verk* (Ps 19:2). Men var i naturen kan du hitta Jesus, han som är vägen, sanningen och livet? Var i naturen kan du hitta honom som förklarar om sig själv, ingen kommer till fadern utom genom mig? Svaret är uppenbart: det går inte. Ibland kan vi också frestas att söka efter Jesus i vårt inre. Vi vet att han lovat att vara med de troende alla dagar intill tidens ände. Men ibland, när vi har skuld-känslor p.g.a. vår synd, när vi är ledsna och bedrövade för att vi fortsätter att bryta mot Guds bud trots allt gott han gjort för oss kan vi oroa oss för om vi verkligen är kristna. Då är det farligt att söka Jesus inom oss, att rikta blicken mot vårt eget hjärta och ställa frågan: Finns Jesus Kristus här? Frågan är inte farlig för att Jesus då har övergett oss, och det är bättre för oss att leva i falsk säkerhet. Nej, Guds ord kan inte gå om intet och Jesus som är sann Gud säger själv om de troende: *"Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå förlorade, och ingen skall rycka dem ur min hand"* (Joh 10:28). Däremot är frågan farlig därför att den är felställd. Vi når aldrig någon säkerhet när vi ägnar oss åt navelskåderi. Ena dagen kan det kännas bra,

men nästa dag känns det sämre igen. Även för oss är det alltså oerhört viktigt att söka Jesus på rätt ställe.

Var ska vi då söka vår Herre och frälsare? I Bibeln får vi lära oss att Jesus nu sitter på Guds högra sida, något vi också bekänner att vi tror på i trosbekännelsen. Vad innebär då detta? Jo, Jesus är inte längre den pinornas man som möter oss i passionshistorien. Han ödmjukade sig och led och dog för oss, men nu när han blivit upphöjd är han Herre över allt och regerar över himmel och jord tillsammans med Fadern. I missionsbefallningen läser vi att Jesus säger: *"Mig är given all makt på himmelen och jorden"*. Att som kristen veta att vår bror och frälsare är kung över himmel och jord är mycket trösterikt. Det är just denna allsmäktige Gud som uppmanar oss att be till honom. Vi har ju annars lärt oss att mäktiga, betydelsefulla personer är väldigt upptagna. Om det är svårt, näst intill omöjligt att få träffa en statsminister eller president som styr över bara ett land, skulle man ju lätt kunna tro att det vore mångdubbelt mycket svårare att få tillgång till Jesus som styr hela skapelsen, men så är det alltså inte. Jesus uppmanar oss att be och lovar att höra vår bön.

Men eftersom Jesus känner oss så väl har han sett till att han står att finna också på andra sätt än genom bönen. I det vi kallar nådemedlen kommer Gud själv oss nära. I Guds ord, Bibeln, berättar Herren själv om vem han är, vilka vi är, och vad han gjort för oss. Där kan vi lära oss om hans gränslösa kärlek till oss, och om hur vi kan leva i tacksamhet mot vår Herre och Frälsare. I dopet kommer Gud oss nära. Den Helige Ande verkar omvändelse och tro och tar upp människor i Guds rike. I nattvarden kommer Gud oss nära. I den måltid som Jesus instiftade strax innan sin korsdöd och uppståndelse, får vi del i hans kropp och blod till syndernas förlåtelse. Och slutligen, när vi samlas för att fira gudstjänst, eller kanske andakt i hemmet, då är Gud oss nära. Jesus, som lovade att vara närvarande där två eller tre församlas i hans namn, är därför i kraft av sitt löfte närvarande också i dag, på Påskdagen 2005. Vi vet var vi kan möta Jesus, låt oss inte leta på fel ställe.

I vår kyrka pratar vi ofta om Jesu död på korset, och det gör vi med all rätt. På korset tvättas alla människors alla synder, genom hela världshistorien, bort. Tack vare det Kristus gjort för oss har vi frid med Gud. Men vad innebär då Jesu uppståndelse för oss? Aposteln Paulus förklarar när han skriver om Jesus: *"han som utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull"* (Rom 4:25). Det var alltså för våra synders skull som Jesus blev utlämnad till Stora rådet och sedan till Pilatus. Det var för våra synders skull som Jesus led och dog. Men det var för vår rättfärdiggörelses skull som Jesus uppstod. När vi i dagens text får läsa om att Jesus uppstod från döden och lämnade graven, då är det en Guds försäkran till oss om att det offer Jesus frambar var tillräckligt. Uppståndelsen innebär att Gud, för Jesu skull, strukit ut våra synder. När man avslutat en utbildning kan man få ett intyg på att man verkligen varit med, ett bevis för att man deltagit och klarat provet. Även om vi vet att vi gått i skolan, kan ett avgångsbetyg vara en värdefull påminnelse om att vi inte minns fel eller bara inbillar oss att vi t.ex. avslutat grundskolan. För lärjungarna hade det knappast varit nog med att Jesus lidit och dött som han förutsagt, även om han förklarar att detta var så att de skulle bli räddade. De behövde uppståndelsens tecken på att det synbara nederlaget på korset verkligen var en seger. Och vi, när vi är deppade, behöver också uppståndelsens tecken, som en försäkran om att vår tro inte är förgäves.

De båda Mariorna i dagens text fick ett mycket viktigt uppdrag. De skulle predika denna Jesu uppståndelse. Vi har tidigare hört om hur lärjungarna var rädda och förskräckta och gömde sig i låsta rum. Nu får kvinnorna ett uppdrag av ängeln: *"gå genast och säg till hans lärjungar att han har uppstått från de döda"*. Lärjungarna behövde få höra de underbara nyheterna att Jesus inte längre var död, utan hade uppstått. De behövde höra av två anledningar, dels så att de skulle tro på hans uppståndelse och på att Jesus verkligen var Guds son, dels för att de i sin tur skulle kunna berätta om denna för mänskligheten så avgörande händelse. Av precis samma

skäl behöver vi få höra om Jesu uppståndelse från de döda. Vi är lika tröga att tro som lärjungarna. Det är svårt att tro, endast Gud kan göra det möjligt. Men även efter att vi kommit till tro behöver vi höra de gladaste av nyheter om och om igen: Jesus är inte död, han lever. Det är också nödvändigt för oss att få höra om uppståndelsen för att vi ska kunna utföra vårt uppdrag. Liksom Maria och Maria sändes för att berätta att Jesus lever, så har också vi sänts ut för att berätta om Jesu uppståndelse, som en dag leder även till vår uppståndelse. Påskens budskap är precis den tändvätska vi behöver när det verkar svårt att sprida Guds ord. Orden: *"Var inte förskräckta! [Jesus] har uppstått, så som han har sagt"*, är de ord som kan ingjuta mod i våra hjärtan

Påskens budskap, att Jesus dött för våra synder och uppstått för vår rättfärdiggörelses skull, är som sagt inte bara ett budskap för de kristna. Det är glada nyheter som alla människor behöver höra. Alla är syndare och alla är i behov av förlåtelse. När vi då för ut detta budskap har vi två goda föredömen i Maria från Magdala och Maria, Jakobs mor. Det står att de, *"skyndade sig då bort från graven, under fruktan och i stor glädje, och sprang för att tala om det för hans lärjungar."* Vi kan undra varför kvinnorna kände fruktan när de skyndade iväg för att berätta för lärjungarna. Det är ju så glada nyheter. Bibeln talar ofta om de troende som de som fruktar Gud, samtidigt som de troende omnämns som människor som inte behöver frukta. Är det en motsägelse? Nej, men att frukta Gud är att ta Gud på allvar, att tro på hans ord, att låta honom vara nr 1 i våra liv. Att frukta Gud är att respektera honom och visa honom vördnad. När de båda kvinnorna skyndar iväg fyllda med fruktan innebär det att de inser allvaret i situationen. De tänkte inte: 'Jaha, Guds ängel har sagt åt oss att meddela lärjungarna, men det är nog ingen brådska. Först går vi till torget och ser om det finns någon färsk frukt. Lärjungarna kan vi tala med ikväll.' Istället skyndar de iväg, brinnande av iver att göra Guds vilja. Även vi bör frukta Gud så att vi tar hans missionsbefallning på allvar och handskas med varsamhet och respekt med det uppdrag vi fått. Låt oss skynda att utföra Herrens verk att förkunna hans uppståndelse till dess han kommer tillbaka.

Men kvinnorna i dagens text kände inte bara fruktan när de sprang för att utföra sitt uppdrag. De var också uppfyllda av stor glädje. Nu vill jag inte att ni, som kvinnorna, ska skynda iväg direkt efter predikan, men vi har lika stor anledning att glädjas. Din synd är uttraderad, Gud minns den inte längre. Dödens makt är bruten, nu är döden för den troende faktiskt en vinst. Evt liv är vårt arv som Jesus lämnat åt oss. Och allt detta vet vi, allt detta kan vi vara helt säkra på, för att Jesus är uppstånden.

Amen, det är visst och sant!

Peter Öhman

[startside](#) | [upp](#) | [predikoarkiv](#) | [skriv ut](#)

© HL 17 januari 2007